

ПРОБЛЕМАТИКА ЕКОЛОГІЧНОГО ОБҐРУНТУВАННЯ ОПТИМІЗАЦІЇ РОСЛИННОГО ПОКРИВУ КРИВОРІЖЖЯ

*Шанда В.І., Гнілуша Н.В., Ющук Є.Д., Рева С.В., Маленко Я.В.,
Комісар І.О., Євтушенко Е.О., Гетманець Р.І., Удод С.Г.
Криворізький державний педагогічний університет*

Кафедра ботаніки та екології протягом ніж більш 50 років опрацьовує досить широке коло проблем, пов'язаних з охороною та оптимізацією рослинного покриву Криворіжжя в цілому, всього його ландшафту при координації досліджень інститутом ботаніки та мікології НАН України та при визначальному впливі та творчій співпраці з комплексною біогеоценологічною експедицією Дніпропетровського національного університету на основі плідних ідей О.Л.Бельгарда та А.П.Травлеєва.

В творчих активах і здобутках кафедри – фітологічне, фітоценологічне,

біогеоценологічне вивчення лісових рослин угруповань Криворіжжя та ближніх районів Кіровоградської, Миколаївської, Херсонської областей з аспектами біомоніторингу та біоіндикації на фітологічній і фітоценотичній основах, членування ландшафту Кривбасу на техногенні округи, типологія біогеоценозів Кривбасу на основі типологічних систем О.Л.Бельгарда та А.П.Травлєєва, аелопатичних сукцесій, реалізація заходів фіторекультиваци відвалів і шламосховищ, розробка теорії загальної та фундаментальної екології, агроекології та агробіогеоценології, широкі практичні агрофітоценологічні дослідження, участь в практичних природоохоронних заходах міста та окремих підприємств, пропаганда екологічних та природоохоронних знань, розробка теорії екологічної освіти, створення екологічного центру університету, впровадження в практику виробництв та закладів освіти теоретичних і прикладних заходів природоохоронної спрямованості, екологічного навчання та виховання, організація всеукраїнських і міжнародних конференцій з проблем фундаментальної, загальної, прикладної екології та екологічної освіти.

ОЦЕНКА АНТРОПОГЕННОЙ ТОЛЕРАНТНОСТИ ПОЧВЕННЫХ БЕСПОЗВОНОЧНЫХ

*Щербина В.Г., Белюченко И.С., Рубанов М.Н.
Сочинский научно-исследовательский центр Российской Академии наук
Кубанский государственный университет*

Введение

В зоологии под толерантностью (от латинского слова *tolerantia* - терпение) понимают выносливость вида по отношению к варьированию какого-либо экологического фактора. Как известно, диапазон между экологическим минимумом и максимумом фактора составляет предел толерантности. Толерантные организмы - это организмы, устойчивые к неблагоприятным изменениям среды. Представление о лимитирующем влиянии максимума наряду с минимумом было введено в экологию В. Шелфордом еще в 1913 году. Оно известно под названием "Закон толерантности Шелфорда": "Лимитирующим фактором процветания может быть как минимум, так и максимум экологического фактора, диапазон между которыми определяет величину толерантности (выносливости) организма к данному фактору".

Материалы и методы

Для расчета коэффициента толерантности (K_c) нами за основу был взят коэффициент устойчивости, предложенный Костюшиным (1989). Рассчитывалось среднее обилие каждой группы почвенных